

Pórustalan és hidratált az arcom,
karnyújtásnyira magam elé tartom,
Fülhallgatóval védett hangudvar, zárt kapu,
napszemüveg mögött elmosódott fókusz.
Homlokom hűvösen hagyom,
sminkből és bőrből van a maszkom..
Nincs közelség. Csak fegyelem.
Vagyok: láthatóan érinthetetlen.
És ő a képen: mosolyog!
Arca van. Kifelé fordítva. Tekintete.
Maradj itt – mondja hindiül
– velem.